

odkritost in sleparijo. Tako hoče Kayser Weiss, Weiss pa Kayserja v blato potisniti. Dva lepa politična duhovnika...

Priča Soltar je izpovedal, da je dala klerikalna central-kasa firmi Kayser & Palese skupaj 3,315.744 kron krvavega kmetškega denarja. Strokovnjaki izpovejo, da so hoteli voditelji central-kase javnost oslepariti in vse prikriti.

Slovenski vodja monsignore Podgorc kot podnačelnik central-kase pravi, da sploh ni vedel da je podnačelnik (!). Tudi odrešenik koroških Slovencev dr. Brejc je bil kot priča zaslišan.

Prečitala se je potem dolga vrsta pisem in drugih spisov. Primanjkuje nam prostora, da bi vse to natanko popisali. Porotnikom se je predložilo 10 vprašanj.

Govori.

Državni pravdnik pravi kot zastopnik tožbe, da že leta sem ni bila koroška dežela tako razburjena, kakor pri temu procesu. Gre se tukaj za težko denarno oškodovanje itak revne koroške dežele. Nastopanje obtožencev je bilo švindlersko. Izvršila se je velikanska goljufija. Oči vse Koroške so na porotnike obrnjene. Ti morajo dokazati, da se na Koroškem še zvestobo in poštenje varuje, ker bi se v drugem slučaju kredit dežele težko izpodkopal.

Potem so govorili Kayser, Palese in njuna zagovornika.

Sodba.

Porotniki so potem glavna vprašanja odobrili. Vsled tega je bil duhovnik monsignore Kayser zaradi goljufije in krive na dve leti težke ječe, poojstrene vsaki mesec z enim postom, obsojen. Drugi obtoženec, Palese, bil je le zaradi krive na 6 tednov strogega zapora, poojstrenega vsaki teden s postom, obsojen.

Tako se je končala ta velika tožba, ki je trajala 6 dni, z obsodbo klerikalnega gospodarstva. Vsa javnost vidi zdaj, kam dovede duhovščino politika! Seveda, kmetijski denarji s tem niso rešeni... Ali ljudstvu je ta proces poduk. In vsi morajo zdaj vedeti, da je klerikalizem najhujša nevarnost!

Politični pregled.

Lokalne železnice. Načrt postave za zgradbo potrebnih lokalnih železnic je za planinske dežele zopet jako slab in pomanjkljiv. Večji del bodejo zopet severne dežele naše države dobile. V tej stari predlogi so bile tudi sledeče proge: Šmohor-Gusswerk, Kolbnitz-Zg. Bela, Celje-Vele-

nje-Motnik. Poslanci se trudijo, da bi še nekaj drugih važnih lokalnih železnic v postavo prišlo.

40.000 kron je podaril ob priliki dokončane zgradbe vodovoda dunajski mestni zastop štajerskemu fondu za ujme. Porabiti pa se ima ta denar le za nekatere občine.

Postavo o vojaških kórh je vojni odsek državne zbornice vkljub nasprotovanju čeških radikalcev sprejel. O postavi bodemo še govorili.

Srbi v Dalmaciji. Poroča se, da se zasleduje razne srbske voditelje v Dubrovniku zaradi veleizdaje. Natančnejega še ni znano. Med obdobjenci je baje tudi poslanec dr. Mitrovič.

Vojaški stan. Iz Budimpešte se sledeče poroča: Neki artiljerijski fedvebel pustil je nekega vojaka na drevo privezati. Poleg njega je postavil stražo, kateri je naročil, da takoj strelja, ako bi hotel privezani zbežati. Ko je ta to res poskusil, je straža ustrelila in ga težko ranila. Ranjeni je ostal še celo noč na drevo privezan. Feldvebel je že zaprt. Taki bestijalni dogodki kličejo po najstrožji kazni. Kajti kje naj bode v takih razmerah veselje do vojaškega stanu?

Volitve. Pri ožjih volitvah v Warnsdorfu na Češkem je bil izvoljen nemški nacionalc dr. Langenhahn proti soc. demokratu dr. Karpeles. V Hartmantitzu pa je bil izvoljen nemški kmet Paulik proti soc. dem. Weber. V obeh krajih je prišlo do hudih spopadov in izgredov, tako da so morali orožniki z orodjem nastopati.

Umrli je v Gradcu 87 letni član gosposke zbornice dr. M. pl. Schreiner. Bil je eden najpomembnejših politikov in najtrdnjejših značajev, kar jih je porodila štajerska zemlja.

Srbske razmere. V vojaško-tehnični fabriki v Kragujevacu so izdelali 50 000 pušk. Zdjaj pa so dognali, da jih je od teh le 35.000 rabljivih; vse druge so za nič, denar pa je izginil... Balkanske šege!

Kmetovalcem in živinorejcem!

Kuga na gobcih in parkljih je po mnogih krajih povzročila živinozdravske odredbe, s katerimi se je promet z živino izredno otežkočil, posebe pa so se marsikje morali prepovedati celo živinski sejmi. Tako ni samo živinorejcem otežkočena prodaja živine, večkrat tudi celo onemogočena, ampak tudi živinorejci in oni, ki se pečajo s pitanjem živine, imajo vsled tega velike težave. Posebno nakup živine za hlev (za pitanje ali molžo) je tako zelo težaven, da se je treba bati, da v mnogih obratih, ki bi radi kupili živino, ne bo mogoče dobiti dovolj in pravočasno živine za hlev. Zato je potrebno, da se poskrbi za to, da zvedo vsi udeleženci o pravem času, kdo ima živino za hlev na prodajo ali kdo želi kupiti. Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), poklicana

in ustanovljena za to, da skrbi za koristnost tujstva pri vnovčevanju živine, je prevzela s priobčevanjem ponudb in zahtev posredovanjem težavnem času med prodajalci in pitavci živine. Zato so vsi kmetovalci in pitavci, ki hočejo prodati ali kupiti živino za hlev, vabljeni, naj kolikor mogoče hitro naznačijo naslov: Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale) Dunaj VIII., Lammgasse 4 ali v uradništvu „Štajerca“ v pismu dopisnici sledeče:

- 1. Ime in naslov,
2. ali hočejo kupiti ali prodati,
3. število glav ponujane oziroma zahtevane živine,
4. nje starost in pasmo.

Prijave lahko pošljejo vsaki posameznik pa jih lahko pošljejo kmetijska društva, zveze ali zveze za več skupaj naenkrat. Prijave v posebnih listih, ki se pošljejo državnim, krajevnim kmetijskim društvom in drugim ter vsem o. k. okrajnim glavarskim varstvih dobte te liste pred vsem živinorejskim organi. Po možnosti se bodo priobčile v listih, namenjenih kmetijstvu in razširjenim kmetovalci. Na zahtevo se bodo te liste tudi posameznim zanimancem.

Kmetovalci so prošeni, naj svoje prijave želje nemudoma naznani.

Glede nasvetov ali posredovanja se teh stvari kupci in prodajalci obrnejo na Centralo za vnovčevanje živine (verwertungs-Zentrale) na Dunaju VIII., Lammgasse 4.

Presenetljivo ednostavno

napravi se danes iz

MAGGI jeviah kock

à 5 h

gotovo govejo juho

za napravo juh zvlogo za izboljšanje napačnih juharju.
" " pomake
" " pečenke itd.
Kocka daje — le z 1/4 litrom vrele vode pripraviti — takoj 1 krožnik izvrstne za rabo gotove goveje juhe.

Edino pristna

z imenom Maggi in varstveno znamko križeva zvezda!

Dopisi.

Vurberg. V predzadnej številki „Slov. spodarja“ se nekdo prav milo pritožuje, „Štajerc“ že nekaj časa redno napada vse, kar je količkaj katoliškega v Vurbergu. Mogoče je, da je kak po imenu katolik dobil po hinavskih ušesih; ni pa dopisnik pomislil, da „Slov. Gospodar“ že leta sem napada. Saj niti njega ime najmanj ne strinja z njegovim imenom. Jaz pač zastopnik iščem gospodarskega v njem. Da pa napada „Štajerc“ „vse katoliško“! Prosim vas vendar, je to kršćansko! da se vozijo siromaki v šajtrgah in kankar. Da umirajo lakote in mraza? Da jih tepelohlevih? itd. O Sv. Krizostomus, če so ti kršćanski, potem pač tudi mi, ki beremo „Štajerc“, — Nadalje kvasi dopisnik, da je to iz mase splošnja, „ker dotični ljudje niso dobili ali pašodi, da tove šarže zgubili.“ To je nekoliko nerazumno. Vendar nam je pač znano, da so nekteri šarže odložili, ker v takem regimentu niti teli služiti. — Nadalje: „Naj ohranijo napredno mirno kri, ker kar piše Štajerc ni odpravljeno vredno.“ Kaj jih pa potem tolažiš, ljubi hikan

Žetev v Avstriji l. 1910.

Naša slika daje natančni pregled o lanski žetvi na Avstrijskem. Zgorajšni del slike označi velikost z raznimi rastlinami nasajene zemlje. Spodaj pa opazimo velikost pridelkov, ki so zrasi na tej zemlji. Največ zemlje je nasajene z ržjo (Roggen), namreč 2,060.980 hektarjev; potem pride oves (Hafer), pšenica (Weizen), ječmen (Gerste), koruza (Mais). Pridelalo se je 27.7 milijonov dvojnih centov rži itd. Gotovo bode naše čitatelje ta slika zanimala.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“.

dar? — „Kolo časa se suče?“ Ja, tudi kolo oblasti se že suče, če ga boste le tudi zanaprej tak dobro zavirali kak dosedaj, tedaj vas pač nebo dohitelo. Kaj jadikujete? Saj če ni resnica, na Ptuju se vsak dan pravica deli. Tožite! Saj Horvat vam je že enkrat s svojim imenom postregel. Sicer pa! Le rašite se, le rašite, saj se boste prej narašili kak mi nacuckali, samo v koruzi se nikar, ker je dar božji. Če hočete ta stavek pojasnjen, vam je prihodnja štev. Štajerca na razpolago. Le pravočasno se oglasite.

Mestni vrh. Ko smo brali zadnjič dopis iz Ptujске gore o razmerah tamošnjih občinskih računov, vspebudo nas je to toliko, da smo šli vendar tudi naših računov gledat. Pa glej spaka! Župan Gorski in naš si vsaj nista brata, pač pa v računih skoraj do pičice jednaka. Le, da je znabiti naš bolj pobožen, ker on zmiraj za „Kristusa“ in „občinski blagor deloje“ ter „življenje je vedna vojska“ zatrjuje. Kristusu je podoben le v toliko, da včasih krvavi pot poti, ko se v pijanosti (kar pa ni redko, vsaj vsak teden nekaj krat) v trnje zabodi. Da je življenje vojska, to pa zna on najbolje (sicer tudi sosedji), ker morajo žena in otroci velikokrat pri sosedih prenočišča iskati. To še sicer ni vojska, pač je bila takrat, ko je vendar žena njega enkrat v sneg posadila. — Pa k računom! Predzadnje nedeljo je bila računska seja. Našteli so približno dvajset več ali manj vrednih nerednosti. Pa naši odborniki so pa tudi drugi ljudje kot gorski, ker niti eden ni podpisal računov. To je bilo moško! Čast takim možem, saj niste cunje; le tako naprej. Kaj bo ukrenil deželni odbor, to počakajmo, to bomo tudi poročali.

Kmeti.

Mestinjce. Dragi „Štajerc“, brani nas Mestinjce! Neki prismojenec nas vedno v „Slov. Gospodarju“ nadleguje in na nesramni način blati ter obrekuje. Sicer se mi vse to v čast štejem; sramota bi bila za nas, ako bi nas klerikalni listi hvalili. Še od kmetijske podružnice smo večinoma odstopili, ker je v klerikalnih rokah in pod črno komando, čeprav vemo, da to društvo ne sme imeti nič s politikom opraviti. Tukaj imamo neko daševno revče, ki nas na domu in v cerkvi nadleguje, naj bi se naročili „Slov. Gosp.“ in „Štajerca“ opustili. Zaradi teh zaslug mu že pravijo mestinjski kaplan. Zadnji „Slov. Gosp.“ poroča, da so tukaj trije od „Štajerca“ odstopili in so zdaj pri „Straži“ in „Gospodarju“. To je laž! Eden kmetijskih fantov je odstopil. Ta si je namreč „Štajerca“ le zato naročil, da ga je omenjeni črni podrepnik v miru pustil in ga ni silil v „Marijino družbo“. Drugi je tukaj kramar, ki pa raje s kronami kupčuje dela, nego da bi kaj za časopis izdal. Tretji pa je tukajšnji napredni kmet, ki ima „Postablage“. On „Štajerca“ lahko in rad bere, ni pa treba mu ga posebej naročevati. Pač dobiva ta kmet tudi „Stražo“; zanjo pa plača na mesec 7 krajcarjev. S takimi stvarimi se torej naš revni dopisun baha! Se pač solca in resnice boji, kakor vsi črnuhi. Dragi „Štajerc“, mi te pa že vsako soboto težko pričakujemo. Ja še Marijine družbenice so zate vnete; ker

se same ne upajo „Štajerca“ naročiti, ga pa preprišajo z upanjem, da rokopis ni greh brati.

Tvoji pristaši.

Sv. Peter medv. selo. (Župnik Gomilšek in mladeniška izobrazba.) Naš župnik pav pridno skrbi za izobrazbo svojih orlov. Vsaki dan se ti fantiči prav pridno zbirajo k tej izobrazbi. A čujte in strmite, kaka izobrazba je to — —!! Ko so se pred kratkim v noči zopet spravljali v svoj razibraževalni šator, so šli ti pobožni mladeniči v hišo posestnika Otorepca in ga pretepli do svoje dobre volje. Mož se je zelo prestrašil in si v prvem hipu tudi ni mogel pomagati, ker se je komaj zbudil. Vidite dragi čitatelji tako se izobrazujejo ti mladeniči v Gomilškovem kraljestvu. Tako le naprej g. župnik, — da še obrodi bolj sad! — Vam g. Otorepec pa svetujem, da pokažete takim fantkom pravice, da bodo vedeli kaj se pravi pretepati.

Velika nedelja. Dne 16. t. m. smo pokopali 65 let starega Blaža Sok iz Sodine, ki je bil daleč na okrog poznan kot vzoren gospodar, zelo delaven v gospodarskem oziru za boljšo bodočnost in vnet katoličan, ter je bil tudi prav priljubljen svojim sovaščanom in spoštovan pri sosedih. Posebne zasluge se mu prištevajo, ki si jih je stekel pri sadjereji in izboljšanju zemljišč, oziroma pri napravi novih travnikov. Da je obračal svoje misli v boljše pasmo živinoreje priča to, ker je imel državnega žrebca v privatni oskrbi. Pred pol letom mu je umrla njegova blaga žena, s katero je prav sporazumno živel 38 let, ki sta pa imela še zraven drugih nesreč tudi grozno hudi udarec, ker jima je v enajstih mesecih pogorelo dvakrat hišno in gospodarsko poslopje. Hvaležna zakonca svoje rodne zemlje sta našla v njej zasluženi sladki počitek!

Š. V.

Iz Hrastnika. Kakor znano, napadajo zagriženi narodnjaki v Hrastniku vse, kar ne trobi v njihov rog. Tako napada en dopisunček v „Slov. narodu“ tukajšno nemško šolo in policaje. Res čudno, za božjo sveto voljo, smo si mislili, ko smo omenjeni članek prebrali. Dopisun članka piše namreč, da je slišal na cesti v Hrastniku dva policaja nemško govoriti, kar ga je grozno presenetilo, ter grozi, da se mora take nemčurske zalege iz doline pognati. Oj ti neumni dopisun, ki stanuješ v bližini policajev, ne pa na Kranjskem, ko se vun daješ, ti bi rad policajem v Hrastniku nemško govoriti zabranil? Mnenja smo, da tega ne boš nikdar dosegel, kajti naša policaja nista tako strahopetna, da bi se onega zagriženega narodnjaka ustrašila, posebno pa, kako bi morala govoriti. Oj ti nepremišljeni dopisun, če bi imel še malo pameti, bi kaj tacega ne čakal, kajti po tem takem tvojem mnenju so potem ti najbolj zagriženi narodnjaki, kateri nemško govorijo, vsi „nemčurji“. Tudi ti, ker dobro nemško govoriti slišiš, morbiti kedaj nemško govoriš, si potem tudi ti nemčur? Žalostno je pa, da so našim narodnjakom celo policaji na potu postali, kateri so v vsakem oziru brezstranski in koliko mogoče vsaki stranki vstrželjivi. Narodnjakom najbrž za časopise gra-

dive manjka, zato so pa začeli po naših policajih udrihati. Da bi se pa policaje po dopisunovi komandi iz doline pognalo, to pa ne bo šlo tako naglo, kajti tukaj ima še kdo drugi za govoriti. Hitreje bi se pa znalo dopisuna kam pognati, kajti policaji imajo deloma svoja posestva in stanovanja v dolini in so vpokojeni orožniki. Tako se dopisun primi za nos in pušti policaje v Hrastniku v miru, kajti oni so zmožni brez tvoje komande se vedeti kakor je prav in službo brezstransko opravljati.

Trg Lemberg. V nedeljo 3. t. m. se je vršil občni zbor naše posojilnice, na katerega je prišel tudi iz Celja revizor Kunej, da nam je razjasnil vzroke splošne denarne krize pri celjski in ljubljanski zadrudni zvezi. Nekateri so hoteli pristopiti iz celjske k ljubljanski zvezi, pa večina ni bila zato. Tako ostanemo še pri celjski. K zborovanju je prišel tudi č. g. Kranjc, župnik v Sladki gori, ako ravno ni član te posojilnice. Si je pač mislil, da se mora njemu kot župniku vse vpogniti. G. revizor pa mu je vrata pokazal, češ da tukaj ne zboruje „Marijino društvo“. Oblila ga je rdečica, prosil je milo za mali prostorček, češ da bo tih v kotu in molčal. Pa ni šlo, moral jo je odkuriti. Prijela ga je sveta jeza, katero si je šel v krčmo hladit do pol 4 ure zutraj. Da se takim gospodom ljudje smejijo, je menda tudi „Štajerc“ kriv. Zato hočejo „Štajerca“ križati. Ali mi kmetje vemo, da je „Štajerc“ zagovornik naših pravic. Zato ga ne pustimo!

Kmetje.

Dravska dolina. Tukaj so dobile občine od neke gotove strani vprašalne pole glede množine, kakovosti in cene gozdnih pridelkov. Ravno tako izgleda stvar, kakor da bi se hotelo lastnike gozdov še bolj obdačiti. To bi pa seveda našo potrpežljivost vzelo in mi bi se proti taki nakani najodločneje branili. Res je sicer, da je vrednost gozdnih pridelkov v zadnjih letih večja postala. Ali ravno tako res je, da so se povečale tudi na naravnost velikanski način delavske plače. To se imamo zlasti velikim tujim firmam zahvaliti, ki nakupujejo posestva z mnogimi gozdovi in špekulacijske namene. Te firme delajo večidel s tujim denarjem; delo morajo kolikor mogoče hitro izvršiti in zato plačujejo delavce drago. Ako kupi tak špekulant večji gozd, podre ga večinoma že v par letih popolnoma. Danes vidimo že v naših krajih žalostne prazne prostore nekdanjih gozdov; vse to se je zgodilo v zadnjih 8—10 letih. Podrlo se je gozdove tako popolnoma, da se zdaj z lesom niti streh kriti ne more. Ako se pomisli, da zraste na teh prostorih šele v 60—80 letih primerni gozd, potem se vidi, kaj zamore brezvestni špekulant napraviti. Vzemimo zdaj kmetjskega posestnika! On mora na svoji grudi naprej živeti; gozd ima kakor hranilnico, ki mu nadaljno življenje omogoči. Gledati mora, da ne postane gozd manjvreden. Ali ravno tako kakor špekulant mora plačati višje delavske plače, bolniško blagajno in zavarovanje proti neizgodam... Na postaji Brezno je že dalje časa tako velika zaloga lesa, kakor tega tukaj ni bilo nikdar videti. Ta zaloga slišile dvema lastnikoma, ki sta gozdove svojih nekdanj lepih posestev popolnoma podrli in s tem ljudi k izseljevanju prisilila. Etnako se godi drugod! Vsako drugo panogo gospodarstva se varuje; gleda se, da se dobi čimveč in čimtrajnejših pridelkov. Le gozd je izročen špekulaciji, izkoriščanju in uničenju! Dokaz teh žalostnih razmer je bilo tudi zadnje štetje. Skoraj povsod je število prebivalstva naraslo. V našem okraju pa je postalo manjše! Gotovo je tudi temu brezvestno podiranje gozdov krivo. Tudi opustijo ti špekulanti na kupljenih posestvah vso ekonomijo, hiše se podirajo in prebivalstvo se izseljuje... Na vse to naj se oblast ozira! Špekulant izkoristi gozd v 2—3 letih, kmet rabi zato 60—80 let. Naj se torej malega gozdnega posestnika ne obremenijo preveč, ker itak že komaj diha. Ne nalagajte malemu posestniku več, nego more nositi. Kajti drugače bi bil prisiljen, da tudi on svoje posestvo špekulantu proda. In potem adijo, lepi gozd in domače prebivalstvo... Upamo da bode merodajna oblast te besede vpoštevala.

Prizadeti kmetje.

Iz Konjic. Kakor se je že opetovano poročalo, imamo tudi v Konjicah duhovnike, ki se

Dogodki v Mehiki.

V državi Mehiki so se izvršili zopet enkrat običajni revolucijski dogodki. Predsednik Taft Združenih držav Sev. Amerike pa je poslal na mejo armado. Oficirno se sicer pravi, da je ta armada le na manevrih. Ali splošno se sode, da se hoče Taft vmešati v notranje mehikanske boje in zadušiti revolucijo. To je seveda Mehikance hudo razburilo in pripravljeno so na krvavi odpor, ako bi američanski vojski res mejo prestopili. Tako lahko bi se pogumni Mehikanci ne dali premagati. L. 1891 so morali Američanci

Amerikanische Grenz wache.

se 2 leti bojevati, da so vjeli malo uporno četo zarotnika Garzia. Tudi zdaj bi bila posledica dolgotelni boj. Naša slika kaže američansko stražo ob mehikanski meji.

za politiko veliko bolj zanimajo, kakor za svoj posel in ki se potlej čudijo, da vera peša. Posebno znan in v politiki aphan je g. Jurhar, ki je svoj čas pokazal, kako daleč sega njegova krščanska ljubezen, da so ga celo morali zaradi njegove klerikalne prenapetosti in radi surovega sovraštva do vsega, kar je napredno, odstraniti kot kateheta iz nemške šole. Toda ta kazen ga ni tako hudo zadela, kakor ukaz svojega šefa, ki mu je prepovedal na večerih Marijinim devicam rožni venec naprej moliti. Pa kaj ne znajde vse prebrisana glavica! Gosp. vikarček ni nikoli v zadregi, ako se gre za politično gonjo. V zadnjem času mu leži posebno hudo v želodcu „Štajerc“, list, ki je radi svoje nesebične odkritosrčnosti in radi neutrudnega delovanja za napredek kmetskega stanu pri našem ljudstvu zelo priljubljen in spoštovan. Ne ve se prav, zakaj se naš vikarček tako hudo nad „Štajercem“ togoti? Ali so mu nauki v „Štajercu“ nevšeči? Ali ga pa jezi to, da ga na shodu v Konjicah niso položili čez koleno? Naj si že bode vzrok kateri koli, to ne bomo dalje preiskovali. Dokazano pa je, da je prisegel „Štajercu“ hudo maščevanje. Ker pa ta gospod v črni suknji pri naših naprednih možakih prav nič ne opravi, sklenil je, porabiti za svoje črne nakane mladino njemu priljubljenega nežnega spola. Vsako nedeljo po popoldanskih večericah zbirajo se v kaplaniji sveta neizkušene mladenke in vsako nedeljo ima druga nalogo, predavati o kakem predmetu. Zakaj neki je ustanovil naš vikarček tole društvo? Odgovor ni težek. Predavanja mo služijo, da skuša vleči po blatu napredno mišljenja našega „Štajerca“ in se poslužuje pri tem „krščanskem“ delovanju nežnega jezika. Pri teh shodih premetavajo device in vikarček, kako bi se „Štajercu“ najlozje prizadel smrtni udarec in ako bi šlo po Jurharjevi slabi pameti, moral bi naš „Štajerc“ biti že dolgo tam, kjer muh ni. Pa hvala Bogu, Jurharček je le še malo prepozno vstal. „Štajerc“ blagodejni nauki so pri našem ljudstvu pognali že močne korenine in pokažejo te že tudi sadovi. Končno se samo še vprašamo, ali je gosp. arhidiakon početje tega političnega petelinčka znano in če ne, se v smislu vere pričakuje, da gospod arhidiakon gospoda kaplana podučí, kako se študirajo pridige, da ne bode v bodoče raz prižnice ječjal in da naj gleda nato, da se mladina ne pokvari, ampak podučí.

Turnau. (Zgornje Štajersko). Tukaj so dne 21. t. m. orožniki enega prav vročekrvnega lesnega trgovca Moritza Rosenberg aretirali in sodniji oddali, kjer se je baje proti § 129 I. b, z večimi fanti pregrešil. Naj si toraj ta prav priljubljeni ptiček en malo kri med zidovjem ohladi, in kašo piha. Dober tek!

Klerikalci in resnica.

Torej smo zdaj mi naprednjaki — „veleizdajalci“. To najnovejšo bedarijo je izumila mariborska „Straža“. Sicer je znano, da iz pijanih možgan jokavega Kemperla kaj pametnega ne more priti. Odkar so tega plačanega pisca napredni kmetje iz raznih shodov vrgli, sploh ne vè, kaj piše. Njegovi članki postajajo celo za klerikalne bralce preneumni... Tako je začela „Straža“ zdaj nas „Štajercijance“ za

„veleizdajalce“ proglašati. Enkrat hočemo to otroško bedarijo vendar primerno presvetiti. „Straža“ piše, da hočejo „vsenemci“ potom lutoštva pregnati katoliške Habsburžane in na njih mesto postaviti protestantovske Hohenzollerce“. Ta nebovpijoča oslarja se tiska zdaj v letu 1911 v javnem listu. Pri „Straži“ pač ne vedo, da so Habsburžani in Hohenzollerci v največjem prijateljstvu, da se ljubita Viljem II. in Franc Jožef I. kakor dva brata, da je Avstrija z Nemčijo v trdni zvezi, da je Nemčija s svojo vojaško silo prestrašila Srbe in preprečila vojsko itd. Sicer mora „Straža“ vse to vedeti, kajti njen urednik je sicer pijan, ali pol jurista je pa le in nekaj let je hlače vendar po šolskih klopéh trgal. Zato je logično, da se je „Straža“ nalašč lagala, kakor je to že njena pravica. Gotovo je namreč, da so ravno Nemci danes najtrdnjejši steber habsburške monarhije... Sploh pa bi radi vedeli, kaj nas „Štajercijance“ vsenemštvo briga? „Štajerc“ nima prostora, da bi se za „pangermanijo“ potegoval, kakor se ne poteguje za „panslavijo“. Mi za take stvari nimamo časa in naš list ima druge naloge. Tega seveda „Straža“ ne bode nikdar razumela, ker je prezlobna in preneumna!

S takim največjim bedakom namenjenimi lažni pa ne bode „Straža“ prikrla dejstva, da je slovensko-prvaška stranka v veleizdajalsko strujo zašla! Opetovano smo to že dokazali in ni nam treba tega ponavljati. Kdo je začasa vojne nevarnosti vpil: živio Srbi? Slovenski prvaki! Kdo je pisal, da je cesarska zastava sramotno znamenje za Slovence? Slovensko-prvaški list! Kdo je v Ljubljani cesarsko zastavo zažgal? Kdo je cesarski spomenik umazal? Kdo je sliko cesarja iz izložbe vrgel in jo s sliko srbskega Jurčka nadomestil? Slovenski prvaki! Kdo je na cesarjevo 60 letnico „živio“ Hribarju vpil, katerega cesar ni hotel več za župana potrditi? Slovenski prvaki! Kdo je zadnjič srbskemu kralju „živio“ vpil? Kdo je vlado prisilil, da je veteransko društvo razpustila? Slovenski prvaki! Kdo je na avstrijske vojaké pljuval? Kdo je med slovenskimi vojniki protiaustrijsko politiko širil? Slovenski prvaki!... Slovenski klerikalci naj se nikar ne izgovarjajo, da so bili to „narodnjaki“. Ob praznovanju 60 letnice cesarja so celo politični duhovniki našega vladarja sramotili in črno-rumeno zastavo trgali. Ali hoče „Straža“, da odkriteje govorimo?... Kdo hoče avstrijske kronovine raztrgati in razkositi? Slovenski klerikalci, ki se hočejo z balkanskimi narodi v trilateralnem kraljevstvu združiti! Mislimo, da je to dovolj dokazov, kje ima „Straža“ veleizdajalce iskati. Sicer se pa še danes nahajajo med slovensko-klerikalnimi poslanci možje, ki so bili zaradi veleizdaje v večmesečnem preiskovalnem zaporu. Kako nam „Straža“ to raztolmači? In šele zadnjo soboto je objavil glavni list slovenskih klerikalcev, ljubljanski „Slovenec“, na uvodnem mestu članek, ki je naperjen proti naši ustavi, torej proti Avstriji kot taki, ki je torej veleizdajalskega značaja...

Vse to bevskanje klerikalnih lažnivih listov

Oj te babe!

Kakor znano, nosijo babe že mnogokrat hlače. Doslej se pa tega še ni na zunaj videlo. Ali zdaj hočejo tudi to doseči. V Parizu so nekatere prenapete babnice iznašle novo modo, ki presega vse, kar smo doslej doživeli. Pričele so namreč, kakor kaže to naša slika, hlače nositi. Tudi v drugih mestih so se že pojavile take s hlačami našemljene ženske. Ali ljudstvo jih je povsod zasmehovalo. Še čakati, šnops piti in proklinjati naj si navadijo, — da bo vse skupaj...

Die neueste Pariser Modelarbeit der Hosenrock.

ima vendar le en namen: zakriti tejo sod stranski polom v prvaških pomagajilnicah! „Štajerc“ je tem propalim — s zumarjem“ in bankerotnim „posojilništvom postal neprijeten, ker razkrinkuje liku nazre obzirno denarni polom v prvaško par zavodih. To boli te pristaše Kays „Sloga“ Weissow in Hočevarjev in Hudnikov. Linhart da slovenski kmetje v pamano vese previdnosti svoj denar iz slove medve slovenskih posojilnic jemljejo, art še zato kričijo, da smo „Štajercijanci“ protih prv brezverci in veleizdajalci... Na te ljudi te te seveda jim nikdo sedel ne bode! Z laha nikar obrekovanji se prvaki iz gospodarskega polomah za ne bodejo rešili. To je gotovo! Naj raje zločinske načelnike in blagajnike in revizor vragu poženejo! Bo bolj pametno! „Straže“ ednaki listi se tudi v splošnem v zavode zaganjajo. Pa ni vredno odgovora. V zavodi so večidel pod oblastvenim zorstvom, prvaške posojilnice pa nadzrdaj zaprti Jošt in ednaki revizorji! Prških zavodih je vsaka izguba nlost izključena, ker jamči za vse ali okraj poleg velikega rezervnega sklada kaj bi o tem govorili. Ljudstvo imber nos in vè, kje je varnost. Zato denar iz polomljenih slovenskih posojilnic nosi v nemške zavode. In klerikalcem uho povedano, da znaša ta denar že jone kron!

Toliko smo hoteli danes prvaškim nikon na uho povedati. Doslej smo gotove obzire. Ali po zabiljih bodimo. In dosledno bomo odkrivali vse rane špekulantovstva.

Veste

moja navada ni, da bi nekaj okrog govorila kar sem samo slišala!

Pri pralnem ekstraktu „Ženska hvala“ sem se pa sama prepirala,

daje najboljši in najzanesljivejši pralni prašek, da popolnoma nadomešča vsako bélenje perila. S pralnim ekstraktom „Ženska hvala“ namočeno perilo, pere se v polovico krajšem času, brez truda in popolnoma čisto.

Novice.

Kmetje! Pozor! Agenti prvaških nic hujskajo ljudi v bojkot. Naj se slučaj takega hujskanja takoj naznate! Kmetje! Nikar se ne razgovarjate s posojilničarji o denarnih zavodih. Kajti kaj, da bi vas vjeli pri kakšni nepredbesedi in vas potem sodniji naznanili. toraj!

Požreti, živega požreti hočejo slovenski prvaki zdaj našega urednika Linhart kosmatega hočejo na žlici vode pogoltniti vboji revčki, ali res ne razumete, kak takim divjanjem proti eni sami osebi? Ali res mislite, da se kdo vaših otročjih vaših lopovskih lažij in vaših jezuitovskih vijanj boji?... Kar rohnejo in divjajo Linhartu, češ da je ta kriv, da ljudstvo denar iz bankerotnih posojilnic jemlje, strani psujejo Linharta, kakor je to za ljanskem kulturnem središču pod zaščitno rodnjaštvo zatelebanih protinikov navada, mu pošiljajo „popravke“. Nadalje ga razproklinjajo in v spovednicah obrekujejo, mu želijo bolezen in smrt in natiskajo čansko željo celo v svoje liste. Končno